

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 16. szám

2011. szeptember 09.

Múlt vagy jövő

Épp, hogy vége a forró nyárnak, és minden jel arra utal, hogy egy forró ősz előtt állunk. Ráadásul ennek oka nem az időjárás, bár még az is besegíthet, hanem a kormányunk munkásellenes törvényei. Különös hangsúllyal gondolok az új Munka Törvénykönyve kapcsán is-

mertté vált jogszabály-tervezetre, mely alapjaiban formálja át a munka világát, de pontosabb vagyok, ha azt mondom, alapjaiban rázza meg a munkavállalóknak, köztük a vasutasoknak az ország életében betöltött szerepét.

Azért gondolom, hogy nem csak a munka világra lesz komoly hatással a törvényjavaslat elfogadása, mert akárhogy keresem, nem találok egyetlen pontot, paragrafust vagy bekezdést sem, mely ne visszalépés volna az amúgy is kiszolgáltatott alkalmazottak jogaiban. Változatlan formában történő elfogadása esetén úgy száz évre, de legalábbis a két világháború közötti korszakba „röpteti” vissza a munkáltató-munkavállaló viszony rendszerét, ami valójában a tizenkilencedik század gyakorlatához közelít. Mindenesetre korunkban alig találni hasonló törvényt, jogállamokban biztosan nem.

Olyan világ előtt állunk, mely a munkáltatóknak régi álma, de számunkra inkább rémálom. Ha semmit nem teszünk, csökken az évi szabadságunk, ingyen dolgozhatunk túlóra helyett és a fejünk fölött bármikor bármit megváltoztathat a munkáltató azzal kapcsolatban, hogy mit, hol és mikor vagyunk kötelesek elvégezni. Ezért komoly összefogás látszik körvonalazódni a szakszervezeti szövetségek között, és már szeptember 12-én, tehát ma megjelentünk a Kossuth téren, hogy befolyásolni próbáljuk a képviselőket az Országgyűlés őszi ülészakájának első napján.

Persze, nem vagyunk naivak, ezért a következő hetekben újabb és újabb akciókkal szeretnénk kényszeríteni a törvényhozókat, hogy ne akarjanak középkori módszerekkel törvénykezni egy olyan világban, ahol mindenkitől korszerű hozzáállást és munkavégzést követelnek meg. Minél többen vegyetek részt a következő hónapok akcióiban, hogy lássák, akiknek látniuk kell, mi a jövőt választjuk a múlt helyett.

Juhász Tiborné

A harminchetedik

Harminchét évvel ezelőtt rendezték meg az első Vontatási Kupát, mely a keleti régió Vontatási Főnökségeinek adott találkozási lehetőséget. A futball-bajnokság leple alatt találkoztak egymással azok, akik a távolság miatt többnyire csak telefonon, vagy még úgy sem ismerték egymást. És ha már találkoztak, akkor beszélgettek, és néha barátkoztak is, az idén épp Záhonyban.

A Vontatási Főnökségek lassan a feledés homályába merülnek, és harminchét év alatt bizony vasutas generációk jöttek és mentek, de a hagyomány a mai napig nem szakadt meg. Ezt azért is fontos kiemelni, mert az egykori főnökségek utódai több vasútvállalatba szóródtak szét, az idők változását jól mutatja a záhonyi csapat összetétele is. Hiszen játszottak a csapatban a Tengelyátszerelő, Fényeslitke Kocsijavító és Záhony Mozdonyjavító focikezdvelői mellett a Cargo kocsivizsgálóinak legkiválóbbjai is. A rendezvényt Kiss László, Debrecen KJK központvezetője nyitotta meg, s a reggelit követően elkezdődtek a mérkőzések.

S ha már Vontatási Kupának nevezték el elődeink a barátkozás e formáját, akkor természetesen a meccsek tétje sem lehet más, mint a vándorserleg. Az évek folyamán az is hagyománnyá vált, hogy egy-egy vándorserleget az a csapat tarthat meg, amelyik háromszor elnyeri az első helyezést. A múlt szombatig öt vándorserleg talált végleg otthonra; három Miskolcon, kettő pedig Záhonyban. A nap tétje a hatodik vándorkupa elnyerése volt, melyért a hazaiak nagy sansszal indultak.

A fiúk jó formája, a kupa megszerzésének szándéka már az első meccsen bebizonyosodott, hiszen 8-1-es győzelmet arattak a nyíregyházi csapat felett, a döntőben pedig kilenc gólt rúgtak a miskolci kapus hálójába. Mindezek után az sem lehetett kétséges, hogy a gólzápornak köszönhetően a hazaiak kiválósága, Balogh Sándor lett a gólkirály. A legjobb játékosnak a miskolci Madaras Viktor bizonyult, a legjobb kapus címet a nyíregyházi Kotán Zoltán nyerte el. De a sportszerűség is fontos, idén a debreceniek bizonyultak a legsportszerűbbnek, amit oklevél is bizonyít.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A hatodik vándorsereg végleges otthona az első helyezés megszerzésével így Záhony lett. A torna második helyezése Miskolcot, harmadik Nyíregyházát illetve, negyedik helyen pedig Debrecen csapata végzett. A napot a csapatok a bőséges reggelinek köszönhetően késői ebéddel zárták a Tűzvirág étteremben.

Egy ilyen nagy területet átfogó és sok embert megmozgató rendezvény alapos szervezőmunkát és természetesen anyagi áldozatvállalást igényel. Az, hogy a harminchetedik találkozó is létrejöhessen, többek között szakszervezetünk négy alapszervezetének is köszönhető. És persze annak, hogy a vasutasok nem csak sportszeretők, de tisztelik a régiek emlékét, akiktől megtanulták, hogy bárhová szakadjanak is az idők során, csak együtt, közös erővel lehetnek eredményesek úgy a sportban, mint a munkában. Ezért bízunk abban, hogy még sok évig ápoljuk hagyományainkat

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ahogy én láttam

Nagy szerencsém, hogy nem vagyok műkritikus, így nem kötnek gúzsba a szakmabeliek elvárásai. Igaz, ott van még a közönség és az előadók, de ők már megszokhatták, hogy csak a belterjes írásokban dicsérik körbe tetteiket.

Szubjektív kritikám tárgya a kisvárdai Doktorock színtársulat produkciója, mely akár látatlanban is megérdemli a dicséző szót, mert nagyot vállaltak Stefan Heym Dávid király krónikája című regényéből készült rockopera színrevitelével. A mű keletkezésekor, 1972-ben már húsz éve kelet-német író a hatalom szolgálatának és az írói lelkiismeret összeegyeztethetőségének kérdését boncolgatja, ami bizony nem kimondottan a rockopera kedvelőinek és szerzőinek kedvenc témája. Ennek ellenére, vagy épp ezért kitett magáért a lelkes amatőr társulat, és számomra kellemes élményt nyújtott az augusztus huszonhatodikai előadás, ami Kemény Gábor, Kocsák Tibor és Miklós Tibor munkája révén született a regényből, és A krónikás címet kapta.

Ethán, ama bibliai krónikás nem járt szerencsével, és bizony illúzióknak bizonyult hite, miszerint lehet elfogulatlanul igazat írni uralkodónak uralkodóról – ugye milyen ismerős – ami kis híján az életébe került. Ennél szerencsésebb volt színpadi alakítója, Nagy Lóránt, akinek nem sikerült túl jól az illúziókeltés, viszont nagyot alakított, mint rendező: A nézők figyelmét sikerült úgy strukturálnia, hogy a nehéz történet ellenére követhető volt maga a történet. Magam részéről bízom abban, hogy a jövőben sem hanyagolja el direktori ambícióit.

Dancs Jánosnak sem jött össze a kettős szerep, mert őrparancsnokként szépen megtalálta a hangját, viszont főpapként már a magasabb hangfekvés néha-néha nehezebbre esett, ellenben Csörsz Ferencsel, aki a főeunuch szerepében akadály nélkül énekelte a magasabb hangokat is. Ő egyike volt azoknak, akik a rájuk osztott dallamokkal valamelyest ellensúlyozták a darab komoly és komor zenéjét, illetve tartalmát, bár a „fogyaszthatóság” kedvéért többet is tehetett volna a dramaturgia. Sikeres „ellensúlyozó” művész volt Dr. Ragány Mihály is, aki a kancellár szerepében próbált közel kerülni a rock kedvelőkhöz, és néhány lelkes társával terelték a darabot az ő tetszésük felé. Ragány egyébként azon kevés előadók egyike Dr. Papp László mellett, aki valóban doktori címmel bír a Doktorock színtársulatában.

A fiatal és csinos Gubik Petra sikeresen élte bele magát Ethán ágyasának, Lillithnek a szerepébe, igen empátikusan adta elő például a búcsú perceit, mikor Salamon király kedvére el kellett hagynia a Krónikást. Szerintem sokra viheti még, akár profi is lehet belőle, mint a Jászai- és Artisjus-díjas Nagy Anikó, aki a Művészetek Házában a vendégstár volt. A nagy múltú színész tudásához és rutinjához nem férhet kétség, és bár szubjektívításom határtalan, de számomra úgy tűnt, jobban játszik, mint énekel.

Mindig érdekes jelenség egy előadáson a közönség, mert illik dicsérni, ha legalább olyan lelkes, mint az előadók, és nem illik bántani őket, ha nincs kedvük a tapsoláshoz. No, ezzel Kisvárdán nem volt probléma, a borzalmas hőséget túllicitálva és persze állva tapsoltak, szóval a nézők tökéletesen befogadták az előadást – de lehet, hogy inkább az előadókat? Mert számomra kérdés, hogy műértésük, vagy inkább a szívüknek kedves előadókhöz való személyes kapcsolatuk motiválta őket a tetszésnyilvánításban. De bármilyen ösztönözte a nagyérdeműt, egy sikeres előadást illettek elismerésükkel.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu